

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

L'atenció als subscriptors serà de 9:00 a 14:00 hores.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpci Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Victor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Xavier Bru
de Sala, Toni Canyis, Muriel Casals, Salvador Cot, Martí
Dominguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Francesc
Foguet i Boreu, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Anna Ballbona, Marina Espasa, David Garrido, Ricard
González, Joan Antoni Guerrero, Rosanna Melià, Pelai
Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep
Piera, Carles Pont, Montserrat Serra, Lluç Soler, Nicolás
Tomás, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Arnau Figueras.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Fer, Salvador
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa.

Subscripcions: Sumpci Palau.

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà:
mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap
altra mena, sense permís de l'editor.*

Les cues de l'avió

Poc es pot fer davant el dolor que provoca un sinistre tan terrible com el que va patir la setmana passada l'avió de Germanwings que volava de Barcelona a Düsseldorf. Les administracions públiques han de mirar de garantir l'assistència psicològica als familiars de les víctimes. Els han de facilitar tots els tràmits oficials i, també, han de proveir-los de l'ajuda necessària perquè facen els desplaçaments que convinga. Després del primer moment, han de procurar-los el suport legal que calga en la defensa dels seus drets. No sempre es fa així. Només cal recordar el paper sinistre que van perpetrar les autoritats valencianes en el cas de l'accident del Metro de València.

Cal demanar, igualment, que les investigacions sobre el cas siguin solvents i no es retarden més del que es pot considerar raonable. En aquest cas, els responsables de Germanwings, filial de la companyia Lufthansa, van mantenir un silenci escrupolós els primers dies per evitar escampar especulacions arriscades quan encara no tenien prou elements per establir certeses sobre el sinistre. És una actitud responsable, però la discreció excessiva o l'opacitat quan l'opinió pública està commocionada i preocupada sol multiplicar, paradoxalment i com a efecte contrari, l'especulació. Fins i tot, les teories més temeràries o destrellatades. Així ha estat també en aquest cas. Per això cal reconèixer l'actitud de la fiscalia francesa. Quan va aclarir el principal enigma del cas –les causes– va tallar d'arrel tant de despropòsit. Més val compartir, des del primer moment, el resultat de les investigacions, ni que siga avisant que és provisional, per evitar el joc lamentable de la filtració descontrolada o la informació sense contrast. Demanar als mitjans i als professionals de la comunicació que siguin conscients de la responsabilitat que han d'assumir per no provocar més dolor a les víctimes és tan necessari com estèril. Els responsables són els que són i els irresponsables no atenen mai cap requeriment sensat.

Hi ha un comentari darrer inevitable. Potser seria més assenyat no fer cas ni donar publicitat a les piulades i els comentaris en les xarxes socials que han denigrat les víctimes pel fet de ser catalanes. Segur que és contraproductiu perquè fer-se'n ressò en multiplica la difusió. Però el codi penal espanyol considera delictes la incitació a la discriminació, l'odi o la violència contra grups pel seu origen o adscripció. La fiscalia i el ministeri d'Interior van actuar amb una elevada eficàcia contra les piulades que van celebrar la mort de la presidenta de la diputació de Lleó o que van escarnir o el PP. Ara haurien de reaccionar amb la mateixa diligència.

Als nostres lectors

La incògnita Jesús

Les incògnites a l'entorn de la figura de Jesús de Natzaret –més enllà de la lletra, de vegades contradictòria, dels quatre evangelis considerats oficials per l'Església catòlica– han anat deixant pas al resultat de les investigacions històriques. Situar Jesús en la seua realitat contrastada representa un exercici interessant i útil. Això fa aquesta setmana a EL TEMPS el filòsof Ramon Alcoberro, que respon una a una les preguntes més recurrents sobre la figura del Messies: Va existir realment Jesús de Natzaret? Què se sap de la seua infància? Era un rabí? Va ser un nacionalista jueu? Feia miracles? Les respostes d'Alcoberro ens acosten molt més, sense passions ni dogmes, a una de les figures més transcendents de la història de la humanitat.